

Polska Fraternia Świętego Brunona

KARTA WSPÓLNOTY

Członkowie Polskiej Fraterni św. Brunona jako uczniowie Jezusa Chrystusa są świadomi, że ich zobowiązania chrzcielne, powtórzone z męstwem podczas bierzmowania, nabierają w chwili wstąpienia do Wspólnoty dodatkowego charakteru: uświęcenia (consecratio) Bogu według ducha naszego Patriarchy – św. Brunona z Kolonii.

Fraternia św. Brunona jest **wyłącznie wspólnotą modlitwy** – Bractwem, które poświęca się modlitwie liturgicznej. Jej członkowie przyjmują dobrowolne zobowiązania do modlitwy wstawienniczej w intencjach poszczególnych Kartuzji oraz o powołania do zakonów kontemplacyjnych.

Wspólnota nakłada na swoich członków zasady chrześcijańskiego życia duchowego, które sięgają początków monastycyzmu na Wschodzie i Zachodzie oraz wiążą ich z całą Rodziną duchową św. Brunona z Kolonii. Jednak nawołuje każdego, aby podejmował je z miłości do Boga, Kościoła oraz wielowiekowej Tradycji św. Brunona, a nie pod groźbą grzechu.

ZASADY ŻYCIA DUCHOWEGO CZŁONKÓW POLSKIEJ FRATERNI ŚW. BRUNONA

„Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane.”

(J 20, 21b-23)

„Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali zdrowie Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego.”

(Jk 5, 16)

„Abba Antoni powiedział do abba Pojmena, że takie oto jest wielkie dzieło człowieka: winę swoją na siebie zawsze brać przed Bogiem, a pokusy spodziewać się aż do ostatniego oddechu.”

(Z Ojców Pustyni)

„Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie rzekł: Weźcie go i podzielcie między siebie albowiem powiadam wam: odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu, aż przyjdzie królestwo Boże. Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie połamał go i podał mówiąc: To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę! Tak samo i kielich po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich to Nowe Przymierze we krwi mojej, która za was będzie wylana.”

(Łk 22, 17-20)

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli nie będziecie spożywali Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie.

Członkowie Wspólnoty żyją w łasce uświęcającej. Pamiętając o tym, że z natury są grzesznikami, starają się o częste spotkania z Panem w Sakramencie Pojednania.

W zależności od warunków życia ludzi świeckich uczestniczą codziennie we Mszy św.

Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. To jest chleb, który z nieba zstąpił – nie jest on taki jak ten, który jedli wasi przodkowie, a poumierali. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki.”
(J 6, 53b-59)

„Opowiadał abba Jan z Cel: Była w Egipcie pewna nierządnicą, bardzo piękna i bardzo bogata, do której przychodzili dostojnicy. Otóż pewnego dnia szła przypadkiem koło kościoła i przyszła jej ochota wejść do środka, ale subdiakon stojący przy drzwiach nie wpuścił jej, mówiąc: Nie jesteś godna wejść do domu Bożego, bo jesteś nieczysta. Gdy się tam sprzeczali, biskup usłyszał hałas i wyszedł. Nierządnicą zwróciła się do niego, mówiąc: Ten nie pozwala mi wejść do kościoła! Odpowiedział jej biskup: Nie godzi ci się wchodzić, bo jesteś nieczysta. Ona przejęta skruchą odrzekła: Porzucę nierząd! Biskup jej odpowiedział: Jeżeli tu przyniesiesz swój dobytek, uwierzę, że porzucisz nierząd. Gdy więc przyniosła, on to wszystko spalił, a ona weszła do kościoła płacząc i mówiąc: Jeżeli tutaj coś takiego mnie spotkało, cóż dopiero czeka mnie na tamtym świecie? I nawróciła się, i stała się naczyniem wybranym.”
(Z Ojców Pustyni)

„Uważajcie na siebie, aby wasze serca nie były ociężałe wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych, żeby ten dzień nie przypadł na was znienacka, jak potrzask. Przyjdzie on bowiem na wszystkich, którzy mieszkają na całej ziemi. Czuwajcie więc i módlcie się w każdym czasie, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym.”
(Łk 21, 34-36)

„Gdy się modlicie, nie bądźcie jak obłudnicy. Oni lubią w synagogach i na rogach ulic wystawać i modlić się, żeby się ludziom pokazać. Zaprawdę, powiadam wam: otrzymali już swoją nagrodę. Ty zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu. A ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.

„Pewien brat powiedział do abba Antoniego: *Módl się za mnie. A starzec mu odrzekł: Ani ja się nad tobą nie zlituję, ani Bóg, jeśli ty sam się nie zdobędziesz na gorliwą modlitwę.*”
(Z Ojców Pustyni)

Jeżeli pozwalają im na to warunki życia, realizują jedność z całą Rodziną duchową św. Brunona poprzez odmawianie pełnej Liturgii Uświęcenia Czasu. Pamiętają zarazem, że jakiegokolwiek uciążliwości życia świeckiego nie zwalniają ich od odmówienia codziennie przynajmniej Jutrznii i Nieszporów. Każdy z członków Wspólnoty, czerpiąc z wielowiekowej Tradycji Kościoła, stara się odmawiać wybrane modlitwy w języku łacińskim, by w ten sposób uczestniczyć w wielkim dziele św. Brunona.

„Przez dzień nauczał Jezus w świątyni, wieczorem zaś wychodził i noce spędzał na górze zwanej Oliwną.”

(Łk 21, 37)

„Potem wrócił i zastał ich śpiących. Rzekł do Piotra: Szymonie, śpisz? Jednej godziny nie mogłeś czuwać? Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch wprowadzie ochoczy, ale ciało słabe.”

(Mk 14, 37-38)

„Abba Daniel opowiadał o abba Arseniuszu, że on czuwał całymi nocami, a kiedy nad ranem musiał już przespać się trochę, mawiał do snu: *Chodźże tu marny sługo. I zasypiał na siedząco, na krótko, i bardzo prędko się budził.*”

(Z Ojców Pustyni)

„A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: Niewiasto, oto syn Twój. Następnie rzekł do ucznia: Oto Matka twoja. I od tej godziny uczeń wziął ją do siebie.”

(J 19, 25-27)

„Wtedy wrócili do Jerozolimy z góry, zwanej Oliwną, która leży blisko Jerozolimy, w odległości drogi szabatowej. Przybywszy tam weszli do sali na górze i przebywali w niej...[...] Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego.”

(Dz 1, 12-13a, 14)

„Opowiadał abba Józef, że abba Izaak mówił: *Siedzieliśmy kiedyś u abba Pojmena i zobaczyłem, że on wpadł w ekstazę; a ponieważ miałem do niego wielką śmiałość, upadłem przed nim na twarz i błagałem go: Powiedz mi, gdzie byłeś?. Odpowiedział: Mój duch był tam, gdzie święta Bogarodzica Maryja stała i płakała pod krzyżem Zbawiciela a ja chciałbym zawsze tak płakać.*”

(Z ojców Pustyni)

„Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze – Ducha Prawdy. [...] A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem.

(J 14, 15-17a, 26)

Członkowie Wspólnoty raz w tygodniu (noc z piątku na sobotę lub z soboty na niedzielę) uczestniczą w nocnej liturgii Kartuzów poprzez odmówienie na początku nowego dnia (tuż po północy) Godziny Czytań, wybranych Psalmów oraz modlitwy Anioł Pański.

Pamiętając o tym, iż Rodzina duchowa św. Brunona charakteryzuje się szczególną miłością oraz nabożeństwem do Najświętszej Maryi Panny, świeccy świętego Brunona starają się włączać w stosowną liturgię, odmawiając małe oficjum maryjne. W wypadku braku odpowiednich tekstów odmawiają dowolną modlitwę z Matka Zbawiciela.

Członkowie Wspólnoty pamiętają, że ich duchowy Ojciec, będąc człowiekiem pustyni, był zarazem intelektualistą i wychowawcą wielu młodych ludzi zgłębiających Prawdy Boże. Wspólnota zatem zaleca bardzo

„[...] Patrz więc, żeby światło, które jest w tobie, nie było ciemnością. Jeśli zatem całe twoje ciało będzie w świetle, nie mając w sobie nic ciemnego, całe będzie w świetle, jak gdyby światło oświecało cię swym blaskiem.”

(Łk 11, 35-36)

„I to powiedział (Święty Epifaniusz Biskup Cypru), że posiadanie książek chrześcijańskich jest konieczne dla tych, których stać na to. Bo sam już tylko widok tych książek osłabia w nas chęć do grzechu, a pobudza do ćwiczenia się w sprawiedliwości. [...] I to powiedział, że nic nie wiedzieć o prawach Bożych jest wielką zdradą zbawienia.”

(Z Ojców Pustyni)

„Wtedy Duch wyprowadził Jezusa na pustynię aby był kuszony przez diabła. A gdy przepości czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w końcu głód. Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do niego: Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz żeby te kamienie stały się chlebem. Lecz On mu odparł: Napisane jest: *Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem które pochodzi z ust Bożych.*”

(Mt 4, 1-4)

„Kiedy pościcie nie bądźcie posepni jak obłudnicy. Przybierają oni wygląd ponury, aby pokazać ludziom, że postczą. Zaprawdę, powiadam wam: już odebrali swoją nagrodę. Ty zaś, gdy pościsz, namaść sobie głowę i umyj twarz, aby nie ludziom pokazać, że pościsz, ale Ojcu twemu, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.”

(Mt 6, 16-18)

„Mówiono o abba Agatonie, że przez trzy lata trzymał kamyk w ustach, aż dopóki się nie wyćwiczył w milczeniu.”

(Z Ojców Pustyni)

„Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach.”

(Dz 2, 42)

„Miłość niech będzie bez obłudy! Miejcie wstręt do złego, podążajcie za dobrem! W miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi! W okazywaniu czci jedni drugim wyprzedzajcie! Nie opuszczajcie się w gorliwości! Bądźcie płomiennego ducha! Pełnijcie służbę Panu! Weselcie się nadzieją! W ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie-wytrwali! Zarządzajcie potrzebom świętych! Przestrzegajcie gościnności!”

(Rz 12, 9-13)

poważne podejście do indywidualnego studium (czytanie Pisma Świętego, Ojców Kościoła, Katechizmu, dzieł teologicznych) tak, aby każdy świecki syn św. Brunona wiedział, kim jest i w co wierzy. W ten sposób każdy członek Wspólnoty staje się z pomocą łaski Bożej dojrzałym uczniem Chrystusa i ma świadomość, że pełnia prawdy duchowej oraz religijnej została złożona wyłącznie w Kościele Katolickim.

Wszyscy członkowie Rodziny duchowej św. Brunona to ludzie pustyni oraz Wielkiej Cisy, w której jest obecny i przemawia Bóg. Rozumiejąc ciszę jako charyzmat św. Brunona, członkowie Wspólnoty dokonują wszelkich starań, aby każda Wigilia Uroczystości według kalendarza z Mszału kartuskiego była czasem postu, umartwienia i cisy. Zaleca się w miarę osobistych możliwości przeznaczyć ten czas na dłuższe lektury, samotną wycieczkę, rozważenie całego Różańca.

Wykaz Uroczystości w ciągu roku znajduje się na końcu tekstu Karty.

Członkowie Wspólnoty uczestniczą w corocznych rekolekcjach, których celem jest wspólne celebrowanie Wielkiej Cisy i radowanie się obecnością Sióstr oraz Braci.

„Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach.”

(Dz 2, 42)

„Miłość niech będzie bez obłudy! Miejcie wstręt do złego, podążajcie za dobrem! W miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi! W okazywaniu czci jedni drugim wyprzedzajcie! Nie opuszczajcie się w gorliwości! Bądźcie płomiennego ducha! Pełnijcie służbę Panu! Weselcie się nadzieją! W ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie-wytrwali! Zarządzajcie potrzebom świętych! Przestrzegajcie gościnności!”

(Rz 12, 9-13)

„Trzech ojców miało zwyczaj przychodzić co roku do błogosławionego Antoniego. Dwaj z nich radzili się go co do swoich myśli i co do zbawienia; trzeci zaś milczał zawsze i o nic nie pytał. Po wielu latach zwrócił się do niego abba Antoni: *Oto już od tak dawna tu przychodzisz, a o nic mnie nigdy nie pytasz. A on odpowiedział: Już to mi wystarcza, że patrzę na ciebie, ojcze.*”

(Z Ojców Pustyni)

„Zaprawdę powiadam wam: Bogaty z trudnością wejdzie do królestwa niebieskiego. Jeszcze raz wam powiadam: Łatwiej jest wielbłądowi przejść przez ucho igielne niż bogatemu wejść do królestwa niebieskiego.”

(Mt 19, 23b-24)

„Słyszeliście, że powiedziano: *Nie cudzołóż!* A Ja wam powiadam: Każdy kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa.”

(Mt 5, 27-28)

„Ktokolwiek więc zniósłby jedno z tych przykazań, choćby najmniejszych, i uczyłby tak ludzi, ten będzie najmniejszy w królestwie niebieskim. A kto je wypełnia i uczy wypełniać, ten będzie wielki w królestwie niebieskim.”

(Mt 5, 19)

„Pewien brat prosił abba Arseniusza o słowo. Starzec mu odpowiedział: *Walcz, ile tylko sił ci wystarczy, by twoja praca wewnętrzna była po myśli Bożej, a tak pokonasz zewnętrzne namiętności.*”

(Z Ojców Pustyni)

Członkowie Polskiej Fraternali św. Brunona żyją duchem rad ewangelicznych: posłuszeństwa, ubóstwa, czystości oraz chętnie podejmują rozmaite akty pokutne, ofiarując je Bogu na przebłaganie za grzechy swoje i całego świata.

Wykaz Uroczystości z kalendarza liturgicznego zawartego w Mszaie kartuskim (1981)

1 stycznia: Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

6 stycznia: Uroczystość Objawienia Pańskiego

2 lutego: Uroczystość Ofiarowania Pańskiego

19 marca: Uroczystość Świętego Józefa Oblubieńca N. M. P.

25 marca: Uroczystość Zwiastowania Pańskiego

24 czerwca: Uroczystość Narodzenia Świętego Jana Chrzciciela

29 czerwca: Uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła

15 sierpnia: Uroczystość Wniebowzięcia N. M. P.

8 września: Uroczystość Narodzenia N. M. P.

29 września: Uroczystość Świętego Michała i Wszystkich Aniołów

6 października: Uroczystość Świętego Naszego Ojca Brunona, mnicha

1 listopada: Uroczystość Wszystkich Świętych

8 grudnia: Uroczystość Niepokalanego Poczęcia N. M. P.

25 grudnia: Uroczystość Narodzenia Pańskiego

Oraz jako święta ruchome: Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego

Uroczystość Trójcy Przenajświętszej

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej

Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata